

редъ него, разпратената отъ Хенри конница отъ Ст. Загора (Veroi, Irenopoli) по околността, слѣдъ като се сдобива съ плячка, минава планините на Романия (склоновете на Срѣдня гора?; Mѣnti di Romania) и по пътя за Blisme изгарятъ българскиятъ заселища (le Ville de Valacchi), за голѣма уплаха на Калояна (con grande spuento del Rѣ Giouannissa). Отъ тукъ конницата (Cavalli leggieri) се връща въ лагера (на Хенри при Ст. Загора?): Ritornarono dopo con un ricco bottino al campo. Възможно е лагерътъ на тъй завърнатитъ латини съ богата плячка да е билъ вече между Ст. Загора и Blisme, дѣто ще е спрѣлъ Хенри за да подкрѣпя тила на своята конница — куриери. Отъ тукъ заедно тѣ пристигатъ въ „извѣнредно богатия градъ Blisme“¹⁾.

Близо една година слѣдъ латинскитѣ подвизавания при Blisme, Вилхардуенъ ни отнася въ близки на Сливенско краища, именно въ тъй наречената прибалканска крѣпость, до самия Сливенъ, — Асли.

Прѣзвѣ пролѣтъта на 1207 г., Калоянъ начело съ българи и комани отново обсажда Одринъ и отива чакъ до Ц-дъ,

1) Passò di là l'esercito verso Blisme, citta ricchissima, но изселенъ: ma vota di habitatori. Essendoui giunti et accampatiuisi, alcuni Greci, fecero sapere all'imperatore, come i Valacchi, et i Bulgari, con tutta la preda etc., почти както е въ Вилхардуена, съ разлика, че въпросната долина, дѣто били българитѣ и плѣнничитѣ, била на 6 мили отъ Blisme. Въ латинския оригиналъ на Ramnusius, Blisme е Pliscobam (urbem locupletissimam), p. 243. Pliscoba, за което има загадки да се различава отъ Прѣславъ, възможно е да бѫде днешното Абоба, вънъ отъ въпроса за общността му по име съ Плискоба (?).

Посочването възможността, що Влисонъ на Анна Комнена да е едно и сѫщо съ Blisme или Blisimos у кръстоносните хроники, свързано съ отождествяването на тия имена съ Сливенъ, направихъ само по случай твърдението на Paris и Bouchet, че Blisme е днешниятъ Сливенъ. Не разполагамъ съ положителни данни за да оправдава това твърдение.

Посочвамъ само нѣкои обстоятелства, които биха противорѣчили на убѣждението, че Blisimos, Blisme и Blismos, както пише Иричекъ (пжт. II 158) сѫ днешното Хисаръ-Касаба или римското Pizus, при Търново-Сейменъ, излизайки най-вече отъ хроника Ансбертусъ, че Blisimosa е на три дена пътъ отъ Пловдивъ, когато, въ сѫщностъ, Хисаръ-Касаба е само денъ далечъ отъ Пловдивъ.